

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/274/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520203127
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7520203127.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: U. G.Á., B.. XX.XX.XXXX, O. X. U. XXX/XX, W. B. V., zast.: JUDr. Alexander Parajos, advokát so sídlom Skladná 236/64, Košice, o zaplatenie 2.589,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 163,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 163,13 Eur od 27.10.2017 do 08.01.2021 **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.426,55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.426,55 Eur od 27.10.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 87,40% s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 28.05.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.589,68 Eur spolu s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa XX.XX.XXXX so žalovanou Zmluvu o pôžičke evidenčné č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) vo výške 5.000 Eur, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 139,58 Eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.374,80 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.08.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.10.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 21.10.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Žalovaná celkovo uhradila sumu 5.000 Eur pred podaním žaloby. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 2.589,68 Eur (istina 7.426,55 Eur + náklady 163,13 Eur - úhrada 5.000 Eur = 2.589,68) Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a náhradu trov konania.

3. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz pod sp. zn. 13Csp/274/2020-42 zo dňa 14.07.2020, ktorým súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.589,68 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 27.10.2017 do zaplataenia, alebo aby v tej istej lehote podala vecne odôvodnený odpor.

4. Žalovaná v zákonom stanovenej lehote dňa 06.08.2020 podala vecne odôvodnený odpor, v ktorom namietala vecnú legitimitáciu označeného žalobcu, výšku úroku a výšku RPMN považuje za formulárové dojednania odporujúce dobrým mravom. Žalovaná tiež vzniesla námietku premlčania a žiadala Platobný rozkaz v celom rozsahu zrušiť.

5. Nato súd Uznesením zo dňa 11.08.2020 zrušil platobný rozkaz sp. zn. 13Csp/274/2020 -53 zo dňa 14.07.2020 z dôvodu, že žalovaná podala vecne odôvodnený odpor.

6. Dňa 10.12.2020 došlo tunajšiemu súdu podanie žalobcu, ktorým oznámil súdu, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2020. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. vyjadril súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Následne súd Uznesením zo dňa 15.12.2020 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia, s.r.o.

7. Žalobca podaním zo dňa 08.01.2021 vzal žalobu čiastočne späť a to v sume 163,13 Eur (náklady za vymáhanie pohľadávky) s prislúchajúcim úrokom z omeškania bez udania a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil a zaviazal žalovanú na zaplataenie sumy 2.426,55 Eur spolu s úrokom z omeškania a trovami konania.

8. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 23.03.2021. Žalobca a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, avšak svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Dostavil sa len právny zástupca žalovanej. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 08.01.2021 zobral žalobu čiastočne späť a to v sume 163,13 Eur titulom nákladov za vymáhanie pohľadávky s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Vzhľadom na to, že k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby súd nezisťoval. Na základe uvedeného preto súd konanie v časti o zaplataenie sumy 163,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 163,13 Eur od 27.10.2017 do 08.01.2021 zastavil.

13. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise, a to najmä návrhom na vydanie platobného rozkazu, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadu splátok a úhrad, zmluvou o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou a doručenkou a zistil tento skutkový stav:

14. Právny predchodca žalobcu -spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril dňa 20.03.2015 so žalovanou Zmluvu o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zmluva“) vo výške 5.000 Eur. Žalovaná sa ju zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 139,58 Eur. Celková čiastka bola 8.374,80 Eur. Celková náklady spotrebiteľa boli 3.374,80 Eur. RPMN (X) 25,00%, priemerná RPMN 18,34%, fixná ročná úroková sadzba 25,00%. Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 03/2020. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, prísľušenstvo a poplatky. Žalovaná si svoje povinnosti splácať úver

riadne a včas nesplnila, preto žalobca vyhlásil dňa 19.10.2017 úver za predčasne splatný. Žalobca si tak uplatňuje zostatok pohľadávky spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania.

15. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná uhradila celkom 5.000 Eur.

16. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.08.2017 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu splátky splatnej v mesiaci 06/2017 do 05.10.2017 s tým, že ak nedôjde k úhrade tejto splátky, právny predchodca žalobcu bude oprávnený celý úver zosplatiť.

17. Žalobca oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.10.2017 žalovanej oznámil, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

18. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa ust. § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná dňa 28.05.2020, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané.

25. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú sa zaviazala žalovaná splácať v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko však žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. úver predčasne zosplatiť. Vo vzťahu k celému zosplatenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v §101 Obč. zák., v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. Pri zosplatenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplateniu (využitiu práva podľa § 565 Obč. zák.), pričom k takémuto zosplateniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplateného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky, a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatiť dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškani so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Vychádzajúc z uvedeného by bolo nelogické a časovo paradoxné, pokiaľ by premlčacia doba začala vo vzťahu k zosplatenému dlhu plynúť už dňom splatnosti nesplnenej splátky, ktorá bola splatná viac ako tri mesiace pred tým, ako mohlo dôjsť k zosplateniu dlhu, teda premlčacia doba by začala plynúť o tri mesiace skôr, ako si veriteľ mohol uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zosplateného dlhu na súde. V takom prípade by začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádzala právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde a prakticky

skrátilo zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba, ktorá má byť podľa § 101 Obč. zák. trojročná, by bola skrátená o tri mesiace). Takýto názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn.: 6Co/98/2019.

26. K zosplatneniu úveru došlo pre splátku splatnú najneskôr 20.06.2017, čo vyplýva z výzvy pred mimoriadnou splatnosťou (čl. 10 spisu), premlčacia doba začala plynúť dňa 20.09.2017, t.j. uplynutím trojmesačnej lehoty odo dňa 20.06.2017, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie podľa ust. §§ 53 ods. 9, 565 v spojení s §§§ 100, 101, 103 Občianskeho zákonníka, žalobca podal žalobu na súd dňa 28.05.2020, teda včas.

27. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

32. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

35. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

36. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

37. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

38. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 20.03.2015 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mal v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, bol teda dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Žalovaní zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná o fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Obč. zák. a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanými na základe zmluvy uzavretej dňa 20.03.2015 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Obč. zák. a zákona č. 129/2010 Z. z.

39. Dobré mravy patria medzi všeobecne uznávané zásady, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi stranami dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade žalovaný ako spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecne uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti. Dohoda o odplate musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

40. Súd sa v danom prípade zaoberal výškou odplaty - RPMN uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá činila za obdobie 60 mesiacov pri sume 5.000 Eur - 25,00% ročne, takáto výška je uvedená v zmluve.

41. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva finančnej Slovenskej republiky zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2014 (nie zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi - je to iná štatistika a Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. v § 1 ods. 4 odkazuje na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk) zmluvná splatnosť nad 1 do 5 rokov vrátane, pre ostatné spotrebiteľské úvery RPMN činila 13,95%. Z toho je zrejmé, že výška RPMN v danom prípade nesmie prevýšiť 2-násobok 13,95% ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia, čiže výšku 27,90%. Dojednaná výška odplaty u tohto úveru

(25,00%) neprevýšila túto maximálne prípustnú odplatu, preto dohoda o dojednanej odplate je platná, nie je v rozpore s dobrými mravmi a nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

42. K absencii povinnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. súd uvádza, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od veriteľa žiadať, aby v nich uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu úrok a poplatky. V zmysle ustálenej judikatúry k tejto otázke (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/98/2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017, sp.zn. 3Cdo/56/218, sp.zn.4Cdo/187/2017) nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

43. Taktiež boli splnené podmienky aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko právna úprava pripúšťa a upravuje aj rozdelenie spoločnosti zlúčením. Pri rozdelení spoločnosti zlúčením nástupnícke spoločnosti preberajú obchodné imanie zrušenej spoločnosti. Teda jedná sa o prechod pohľadávky v dôsledku právneho nástupníctva a nie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Táto právna skutočnosť je preukázaná na základe Projektu rozdelenia zlúčením vo forme notárskej zápisnice, ktorá je vo forme fotokópie prílohou podanej žaloby. Na základe uvedeného má súd za to, že žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní. Následne došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok k postúpeniu na súčasného žalobcu- ide teda o singulárnu sukcesiu.

44. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 20.03.2015 uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. K náležitostiam zmluvy súd konštatuje, že obsah zmluvy zodpovedá požiadavkám zákona o spotrebiteľských úveroch, táto zmluva bola uzavretá bez zistených zjavných neprijateľných podmienok a preto súd vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.426,55 Eur.

45. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením a to vo výške 5% ročne zo sumy 2.426,55 eur od 27.10.2017 do zaplatenia.

49. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 93,70% nakoľko zavinil zastavenie konania v sume 163,13 Eur (bez udania dôvodu). Jeho neúspech tak predstavuje 6,30%. Žalobca má preto nárok na náhradu

trov konania v rozsahu 87,40 % proti žalovanej (rozdiel úspešnosti žalobcu - 93,70% a neúspešnosti žalobcu - 6,30%). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).